

gida i que és la que avui actua de dirigent del Col·legi.

Aprofitant una queixa rebuda en contra meu per part dels col·legiats Drs. Josep M.ª Vilardell i Val Martín, la Junta de Govern del Col·legi va obrir un voluminós expedient, les dades resultants del qual resumeixo en el present escrit de conclusions que vòreig presentar a la Comissió de Deontologia del Col·legi de Metges de Barcelona:

(A continuació segueix l'escrit de conclusions que presentà el Dr. Pere Mas i Oliver a la Comissió de Deontologia del Col·legi de Metges de Barcelona).

"En data d'avui m'ha estat tramès per part de la Junta de Govern del Col·legi, un document en el qual diu:

La Junta de Govern del Col·legi de Metges de Barcelona, en ple, i en sessió ordinària celebrada el dia 2 de setembre de 1932, per unanimitat,

Considera:

Que si bé són tres les denúncies formulades per la part actora, poden considerar-se en un sol manament, al que hauria estat empès el company denunciat, en el seu afany de suplantar els actors en llur comès professional en les companyies "Northern" i "L'Abeille".

I com de l'estudi del copiós sumari se'n desprenen alguns fets que han portat a l'ànim de la Junta de Govern, que si bé no existeix la prova material—que pugui produir un fall amb relació a les sancions estatuides oficialment—de què el Dr. *Pere Mas i Oliver*, hagi aconseguit, valent-se de males arts, suplantar els Drs. *Josep M.ª Vilardell i Permanyer i Simeó Val Martín*, en el seu comès dintre de les abans dites companyies, en canvi, el procedir del denunciat no voldria aquesta Junta de Govern fos imitat, puix que estant assabentat de què el Dr. *Josep M.ª Vilardell i Permanyer* actuava de cirurgia en ambdues companyies, constituïa un deure moral seu, el comunicar-li l'oferiment—cas d'haver-n'hi hagut— per tal de substituir al demandant—fos per la causa que fos—i fins creient honradament que en bona ètica professional, calia per part del demandat indagar vers el denunciant, quina era la causa de l'increment que la seva feina procedent d'aquelles companyies assolia, tant més després del manifestat pel Dr. *Josep M.ª Vilardell i Permanyer* i no pas negat pel Dr. *Pere Mas i Oliver*, referent a la conversa tinguda entre ambdós i en el curs

de la qual el primer li feu avinent la temença de que acabés suplantant-lo en una i altra Companyia.

Com que els fets no es produïren de la manera com creiem haurien d'haver-se realitzat i de la supressió de l'antic cirurgià se'n derivà un benefici clar per al demandat, aquesta Junta de Govern resum el seu unànim criteri en la següent

CONCLUSIO

"Lamenta no haver trobat en l'actuació del doctor *Pere Mas i Oliver* en tots aquests casos, aquella quantitat de delicadesa que és desitjable en tothom, i exigible en companys que ostentin significada representació del nostre estament".

Visqueu molts anys.

Barcelona, 5 de setembre de 1932.

EL PRESIDENT

Dr. Fontbona

EL SECRETARI

M. Parrizas."

Aquesta insospitada (solament des del punt de mira de la justícia) decisió de la Junta de Govern del Col·legi, requereix molts durs comentaris, però de moment sols vull remarcar que dit document estableix:

1er.) "Que no existeix (en tot el voluminós expedient dut a terme durant set mesos) la prova material que pugui produir el fall amb relació a les sancions estatuides oficialment de què el doctor *Pere Mas i Oliver* hagi aconseguit, valent-se de males arts, suplantar els Drs. *Josep M.ª Vilardell i Permanyer i Simeó Val i Martín* en el seu comès dintre de les abans dites Companyies".

2on.) "Que la Junta de Govern considera que estant jo assabentat de què el Dr. *Vilardell* actuava de cirurgia en ambdues Companyies, constituïa un deure moral meu el comunicar-li l'oferiment—cas d'haver-n'hi hagut—per tal de substituir el demandant fos per la causa que fos."

3er.) "Del contingut de l'anterior *consideració* la Junta de Govern en dedueix la següent *conclusió única*: "lamenta no haver trobat en l'actuació del Dr. *Pere Mas i Oliver* en tots aquests casos, aquella quantitat de delicadesa que és desitjable en tothom i exigible en companys que ostenten significada representació del nostre estament."

Ara bé, la "consideració", única en què es fonamenta la "Conclusió", assenyala que jo tenia el deure moral de comunicar al Dr. *Vilardell* l'oferiment *en el cas d'haver-n'hi hagut*, o sigui